

MDF - Trianon

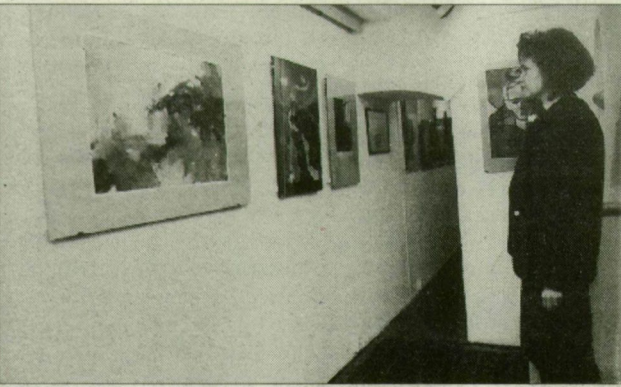
Tájelegető ülést tartott a minap az MDF elnöksége Miskolcon. Elmondták a rádióban, hogy mindez nem a kampány része volt, hanem tájékoztatók a vidék, az ország helyzetéről. És hogy már nyolc ilyen vándorgyűlést rendeztek keskeny hazában, szintén a tájékoztató érdekében.

Itt volt például ez a második világháború. Nagyon tarolt, s a végén, 1945 tavaszán nem padlón, hanem padló alatt volt az ország. Három év alatt talpra álltunk. Mi történt azonban a mostani három évben. 1990 tavaszától máig? Például az, hogy egy cég vezetői végkielégíthetik önmagukat hatvanmillióval. Hogy kibontsam egy picit a mondat ígében megbúvó szexuális tartalmat: ez a pénz tényleg van akkora, hogy az ember boldogan beleujjazzon a

zsebébe és alaposan kielégüljön. Ugyanakkor úgy tűnik, hogy a fővárosi egyetem, az Eötvöst be kell zárni a téli vizsgaidőszak jelentős részében, a vizsgák majd a koleszokban lesznek, mert nincs pénz fűtésre, de minden szabályos, ez is, meg a nagy suska kimarkolása is. A saját zsebbe elégitett hatvan milcsinek a fele is elég lett volna rá, hogy ilyen oktatásiügyi tüzelőgond föl se merüljön. Szegeden egy egyetemi tanszék évi költsége 200 ezer forint... Milyen állam az, ahol megtörténhet az ilyesmi?

Hálás lehet Trianonnak az MDF! Ha megvolna a régi hatvanhárom megye, nemigen tudná tájékoztató címén végigkísérni az országot az utolsó pillanatban. Így menni fog.

Zelei Miklós

A rajztanszék kiállítása. (Fotó: Révész Róbert)

Hallgatói sikerek

Több külföldi és hazai egyetem és főiskola képviselőinek jelenlétében rendezték meg tegnap a tanárképző tudományos és művészeti diákkörök napos rendezvénysorozatán a délelőtti szekcióülések után döntöttek a legjobb előadásokról, melyekért a díjakat este dr. Szalay István főigazgató adta át. A főiskola ebből az alkalmából diákköri hangversenyt és orgonahangversenyt adott, illetve délután a Poszt Art Galériában (képünkön) megnyílt a JGYTF rajz-művészettörténeti tanszékének kiállítása.

A napokban a Magyar Tudományos Akadémián kerül

sor a XXI. Országos Tudományos Diákköri Konferencia záróünnepségére, ahol átadják a Pro Scientia díjakat. A díjat, amely a legrangosabb kitüntetés, ami felsőoktatási intézmény hallgatójának tudományos teljesítményéért adható, két évente adják át. A JATE Természettudományi Karáról ketten részesültek ebben a rangos kitüntetésben: Geretowsky Zolt fizika-kémia szakon végzett (konzulens: dr. Bor Pálné és dr. Szövényi Zolt), valamint Szepesvári Csaba ötödéves matematikus hallgató (konzulens: dr. Lőrincz András). A díjat Kosáry Domokos, az MTA elnöke adja át.

■ **Őnök mindketten magántáncosok, a Szegedi Balett vezető művészei; mi a pontossággal megnevezése új feladatörüknek?**

J. T.: – Pataki András a tagozat vezetője, magam pedig a Szegedi Balett művészeti vezetője vagyok. Az együttesnek három új tagja van, ketjükkel – Panja Fladererrel és Beatrice Scherz-el – Drezdában találkoztunk, az udinei Valentina De Pianta pedig egy bécsi nemzetközi modern kurzuson vett részt, mi ott jártunk Andrással és meghívtuk az együttesbe.

■ **Nem lehet mondani, hogy szerencsés csillagzat alatt kezdtek balettvezetői pályafutásukat: sorozatos betegségek, balesetek miatt halasztani kellett előadásokat, a Szegedről elszereződött Péntek Kata beugrásaival menekült meg repertoárdarab; és most a bemutatós?**

P.A.: – Iszonyú balszerencsések vagyunk ezekkel a sérülésekkel; az év úgy kezdő-

■ A Juronics-Pataki-páros

Alapítvány a szegedi balettért

dött, hogy Sárközi Attilának eltörött a kezén az ujjja, aztán Valentinának a lábujja, majd a bordája, Zarnóczai Gizinek a lábujja... Péntek Kata rendszeresen visszatér, a bemutatkozó előadásban is szerepel, mert Zarnóczai nem tudja vállalni a fellépést.

■ **Hogyan képzelik el a tagozat működését?**

J.T.: – Élesen ketté kell választani az elképzeléseinket, és a realitásokat. Vannak szép terveink, amelyek megvalósításában nincs előttünk művészeti jellegű akadály. A színház vezetői nem szólnak bele a művészeti munkába.

P. A.: – Annál inkább vannak anyagi gátak. Szeretnénk tovább folytatni a Szegedi Balettnek már megszokott sorozatot, külföldi vendégkoreográfusok meghívását. Ezt akadá-

■ „A jól képzett orvos lesz a legnagyobb gyógyszervásárló”. Ez a jelmondata a világ legnagyobb – immáron 100 éves – gyógyszergyárának, az amerikai Merck Sharp és Dohme-nak, röviden MSD-nek. E vezérelv indította az amerikai nagyvállalatok érték sikersorozatát 7 éve vezető gyógyszer-gyártó céget arra, hogy nagy hangsúlyt fordítson mindenütt a világon az orvosok továbbképzésére. Az MSD adta ki a háziorvosok bibliájaként számoltartott, 3000 oldalas orvostovábbképző könyvet, amelyet a közeli jövőben magyarul is megjelentet. Az orvosok posztgraduális képzését lényegesnek tartó Merck cég a világ több országában sorra hozza létre orvostovábbképző centrumait.

Magyarországon előbb Debrecenben, majd Pécsen rendezett be továbbképző központot, tegnap Szegeden nyitott centrumot a SZOTE egyetemi gyógyszerintézetének vadonatúj épületében.

A dél-magyarországi régió orvosait szolgáló, önképzésre is alkalmas centrumot számítógépekkel, az orvostudomány legújabb könyveivel, szakfolyóiratokkal, kazettákkal és számítógépes oktatóprogramokkal szerelték fel, rendkívül esztétikus környezetben lehetőséget adva az ide látoga-

■ Előbb azonban a sajtótájékoztatóról. Rózsa Edit, mint mondta, két héttel ezelőtt elhatározta, hogy Szeged érdekében olyan akciót indít, amelyet a többi országgyűlési képviselővel, valamint a városi önkormányzat vezetőivel és a pártok frakcióvezetőivel együtt előbb alaposan megvitatnak, majd kiki a maga területén, a jobbítás szándékával teszi a dolgát. Hogy milyen kérdésekről szándékozott beszélni? Mindenekelőtt a mostani költségvetési vita és kilátások tükrében a területfejlesztési feladatokról, a város működtetéséről, azokról a napi gondokról, amelyek a szegedieket is gyötrik: a közlekedés, a szennyvíztisztítás, a repülőtér kérdése, a Világ utcája kapcsán kialakult patti helyzet és néhány figyelmeztető jelenség, amelyre a statisztika is felhívja a figyelmet. Ezek közül említette azt az adatot, amely szerint az ország 124 vidéki városában jegyzett baleseti gyakoriság szempontjából Szeged az „előkelők” sorába tartozik. A megyeszékhelyeken a balesetek előfordu-

■ Orvostovábbképzés

A Merck a SZOTE-n

A megnyitón dr. Dobos Károly a Merck orvos-menedzsere és Urbán Péter, a gyógyszergyár magyarországi igazgatója. (Fotó: Schmidt Andrea)

tóknak mindezek használatára, illetve a legfrissebb orvosi ismeretek elsajátítására.

Az egyetemi gyógyszerintézet első emeletén berendezett két helyiségben havonta kerül sor egy-egy orvosi témával kapcsolatos, kiscsoportos továbbképzésre, amelyre az adott téma, szakterület országosan

elismerett szaktekintélyeit hívják meg előadóként. S hogy valóban az igényeknek megfelelő szakmai programsorozatot szervezzenek, korábban konzultáltak a régió orvosával a továbbképzések témaköreiről. A január elsejével induló posztgraduális képzésen először a neurológiával, majd a

fertőző betegségekkel kapcsolatos új ismeretek elsajátítására nyílik lehetőség.

A szervezett továbbképző programok mellett a központ az önképzés szándékával egyénileg is látogathatják úgy a SZOTE, mint a régió orvosai.

A tegnapi ünnepélyes megnyitón mindezekről tájékoztatta a megjelenteket a centrum működését finanszírozó Merck gyógyszergyár magyarországi igazgatója, **Urbán Péter**. A SZOTE rektora, **dr. Fráter Loránd** professzor megnyitó szavaiban azt hangsúlyozta, hogy az orvostudomány fejlődését szolgáló új centrum mindkét fél – a gyár és az egyetem – számára egyaránt igen hasznos. Örömet fejezte ki, hogy a Merck gyógyszergyár felismerte, a régi reklámoknak lejárt az ideje, s előre-mutatóbb bekapcsolódni egy hosszú távú továbbképzésbe.

Az MSD-SZOTE orvostovábbképző centrum első nyitvatartási napja hétfőn, 11–17 óráig lesz.

K. K.

■ Rózsa Edit kezdeményezése

Közös akcióra fel! Talán még nem késő...

Több olyan közös, Szegedet (is) érintő dologról számolt be tegnap délután a sajtó képviselőinek Rózsa Edit (SZDSZ), országgyűlési képviselő asszony, amelyekről szeretne volna kikérni képviselőtársai véleményét, diskurzust folytatni, majd tovább lépni a gyakorlati teendők mezejére. Ám, mindez nem ment simán...

lasi átlaga 12 százalék, ez a mutatószám városunkban 34 százalék!

A második témakörbe tartozott az a négy törvénymódosító javaslat, amelyet a képviselőnyújtott be a T. Házhoz. Ezek közül nyilvánvalóan a legjelentősebb az, amelyik arra vonatkozik, hogy: legyen adómentes a lakásfenntartási támogatás és a munkanélküliek jövedelem-pótló támogatása. A szeptember 29-én beadott módosító indítvány további sorsáról a kép-

viselő asszony a Délmagyarországnak azt nyilatkozta, hogy: optimista, nemcsak azért, mert néhány (nem frakcióbeli) képviselőtársa is támogatja, hanem a legtöbb bizottság is hasonló állásfoglalást alakított ki az indítvánnyal kapcsolatban.

A sajtótájékoztató után következtetett (volna) a képviselőtársakkal való megbeszélés a Torony alatt. Ez azonban feleslegesen sikeredett. Tudnillik a meghívottak közül mindössze **Géczi József** (MSZP) tette tisz-

teletét ezen az összejövetelen. Ennek ellenére a városvezetők, **dr. Lippai Pál** polgármester és **Tühegyi József** alpolgármester, (**dr. Ványai Éva** alpolgármesternő Egerben képviselte a várost egy tanácskozáson) valamint néhány frakcióvezető és a SZOTE képviselője be-számoltak a várost legjobban foglalkoztató gondokról, amelyek voltaképpen megegyeznek a fentebb már említettekkel.

Rózsa Edit miután figyelmesen végighallgatta a tájékoztatókat, köszönetet mondott a megjelenteknek, hogy elfogadták a meghívását és kérte a polgármestert, az összejövetelen készült jegyzőkönyvet postázzák mindazoknak, akik nem jelentek meg a találkozón.

A fentiekhez különben **Géczi József** hozzáfűzte, hogy: reméli a választásokat követő négy évben sokkal szorosabb lesz a kapcsolat a honatyák és az önkormányzatok között. Ez, mint mondotta, a bimbózó demokráciánk továbbfejlesztésének záloga és ehhez mindkét oldalról támogatást kell szerezni.

K. F.

egy bemutatót. Hiszen a színháznak egy plakátra sem futja... Ilyen körülmények között persze lehetetlenültség tervszerűen dolgozni. Mi nem szívesen vonjuk kétségbe sem a város, sem a színházvezetés jószándékát, de ez édeskevé; az biztos, hogy ez már nem színházi állapot, ez valami más. Fogalmunk sincs, mi lesz az évad második felében, de szerintem nincs ember az egész színházban, aki ezt tudná, beleértve az igazgatót is.

J.T.: – Úgy védekezünk, hogy dolgozunk. Lemegyünk a baletterembe és nem foglalkozunk számunkra megfejt-hetetlen ügyekkel. Ezt annál inkább megtehetjük, mert velünk se foglalkozik senki, nem voltunk még egyetlen értekezleten sem, mint a tagozat vezetői. A gondokról leginkább a pénztárostól hallunk, amikor megyünk valaminek az áráért és azt mondja: nincs pénz. Stop van, kifizetési stop, leállították a vásárlásokat, mond-

ja a tervező, nem tud meg-moccanni...

■ **Akkor honnan szedik össze a pénzt, mondjuk a bemutató plakátjára?**

P. A.: – Muszáj erről beszélni? Színházon kívüli forrásokat kerestünk természetesen. Együtt dolgozunk a Pingvin Stúdióval, ez egy szegedi reklám-cég, amely fontosnak tartja, hogy legyen a városnak egy ütőképes balettegyüttese. Sokat segítenek nekünk. Még nincs bejegyezve, de csinálunk egy alapítványt...

J. T.: – Pontosabban csináltak nekünk, illetve a szegedi kortárs balett támogatására. Ha gyűlné a számláján a pénz, olyasmire vehetnénk igénybe, amire a színház végképp nem tud adni, például utazásra, egy-egy referencia anyag elkészítésére. Egyszerűen nem akarunk lemondani arról, hogy Szegedi Balett-ként funkcionáljunk; ha ez a színházban nem, vagy csak részben képzelhető el, akkor színházon kívüli eszközök igénybevitelével, de – élni szeretnénk.

Sulyok Erzsébet